

עין משפט נר מצוה

יח א מיי פֿיט מהל' איזט הל' ט סמג עשין יח טושע' אה"ע ס' לז סעי' ח:

יב ב ג מיי פֿיי מהל' נדרים הל' ז ח סמג לאזין רמז טוש"ע יו"ד ס' רכ סעי' יב:

כ ד מיי שס הל' ט טוש"ע שס סעי' טז: **כא** ח מיי שס טוש"ע שס סעי' ח:

כב ו מיי שס טוש"ע שס סעי' טז:

כג ז מיי פֿיט שס הלכה יב סמג שס טוש"ע יו"ד ס' רח סעי' כד:

תוספות

ורמיהוּ בו שיש לו שתי בתי בנות משתי נשים: מכל אשה שתי בנות קטנה וגדולה משנה היא בקידושין פרק האומר (דף סד:) דסבר רבי מאיר דמתניתין איש נפשיה לסקיקא ושמא קרי לה לגדולה קטנה שנגדולות ורבי יוסי אמר וכו' דלא מעייל איש נפשיה לסקיקא וגדולה דקאמר גדולה ממנו: מוחלפת השיבה. ואיפוך מתני' דר"מ לדריי יוסי ודריי יוסי לדרי"מ: והתניא. בנחותא ואלמי דמסוק התם אנני בלישנא פליגי ואין גריך לומר מוחלפת השיטה: עד הבבאי אבויאבויאא עד שיעיר. ור"ה נמי אס אמר עד שיהא כיון דאין זמנו קבוע דמפרש ואילי: זה הכלל כל שומע בקבוצ בר' כמו זכיר אמר עד שיהא אסור אלא עד שיגיע לבד צפ"ג בקידושין (דף סד:) ר"מ דקציר וזכיר הוי זמנו קבוע ואין זמנו [קבוצ] כגון דלמיר עד שילך פלוני למקום פלוני שאני ידוע כמה ילחר ולי"ג דהא אמר עד שיהא הקין עד שיתחילו לתת בכללות אלתא אינו אסור עד שיהא ואין זמנו קבוע תפסין ליה: קיין. על שם שקולטים התאנים. עד שם תאנים נקרא קין על שם שנקלטה ביד.

וענינם שנקלצין בסבין נקרא ענבים בצירה: ענבים גמי כי מירדרן. פירוש כשנתייבשו נקלצות ביד [ג'א] מירדרן כמו חבילי ורדין: עד שיכפילו רוב המקצועות. סבינם שקולצין כסם עיגולי תאנים והעיגולים עגמן נקראין קציעות:

קצוב הלכך בכל ענין עד שיתחיל קאמר והרצ רבי אליעזר ממין דקדק מדקתני גבי קין עד הקין עד שיהא זגבי קציר וזכיר ומסיק לא קמי עד שיהא אלתא דוקא קמי דקציר וזכיר ומסיק זמן משיכתן ידוע כמו פסק ולי אמר עד שיהא עד שיעבור קאמר אבל קין אין לקיטת תאנים כאלת ואין קצב לזמן הקין: ודבר שאין זמנו קבוע. פי' אם תלה נדרי כלתו פלוני למקום פלוני או עד מלחמת פלוני שאין ידוע כמה יהיה באתו מקום וכמה תמשך המלחמה הילכך לא תתבון לומר כל זמן היות המלחמה ולא נראה הלי פירושא כי הדבר ידוע שלפעמים ימי הקציר ימי הקציר וימי הנציר מועטין ופעמים מרובין לפי צרכה השנים ועוד דמשמע דזה הכלל קאי אדברים השניים בנשנה והאי דלא קאמר בקציר וזכיר ומסיק עד שיהא כיון דמתא אינו אסור אלא עד שיגיע הוי כאלו תנא עד שיהא דהכי משמע ליטנא בציזה לשון שאמר אינו אסור אלא עד שיגיע: עד שיתחילו העם להבנים בבבלבאות. לא שיקלו ערלי אלא עד שיקלצו הרבה ומכניסין בכללות: עד שיכפילו המקצועות. היינו סבינין שנקפלגין ונענשין לתוך קמיהם כגון מער ולאחר שעבר הקין מקפלגין אותן ונענשין לתוך הקתא ומלניעין אותן לשנה הצאה וע"ש כך נקראין התאנים אחר שדרסום בעיגול קציעות ויש מפרשים מקצועות היינו מחללאות שמינשין עליהם התאנים בשדה ולאחר שמכניסין התאנים מקפלגין המחללאות לשמרים: הבל לפי בוקום נדרי. ואם רוצ מנאות המקום שעורים עד קציר שעורים ועוד קאמר אם היה צבר ואם היה צבקעם גם צוה הוילך אחר מקום נדרי: גמ' למיטרא דר"ם סבר לא מעייל איניש נפשיה לסקיקא. כדפרשינן במתני' דנבא פליגי: בי שיש לו שתי בתי בנות. משה היא בקדושין צפרים האומר (דף סד:) כגון שנשא שתי נשים זו אחר זו והיה לו בנות משתימן וכולן קטנות ובידו לקדשן: ואיני יודע. לא נצרכי כוונתי: כולן אסורות. אף אלמנעות שנכתות דמעיל איניש נפשיה לסקיקא ורבי יוסי סבר שאין דעתו אלא דבר המוניר שאין להסתפק: והתניא. שהחליפו משתמתי ומתני' דקדושין דוקא: ולא כלכלה של ענבים. לקיטתן לא מוקיר קין לשון קין משמע דבר הנלקט צד: ורבן שבעון בן גבליאל סבר ענבים גמי כי מירדרן מיקצצן בידא. כשהם מנושלין עומדין לירדות ממיוצון כמו הרודה חלות דבש: לישראל אחרניא מירדרן. נתיבשו המורות טומם ליקץ דמתן בשנת חבילי קם ומבילי ורדין:

סא:

ר"ן

עד קמי פסחא משמע ורבי יוסי סבר עד דמתפני פסחא משמע ולפוס ההיא סוגיא מתניתין כדקיימא קיימא ורבי יוסי סבר עד שינא אפילו הכי כיון דהך סוגיא איתמרא צסוגיא דנדרים משמע

דאיכא למסמך עליה טפי מההיא

איתמר ועוד דהא תניא כי הך סוגיא והוא דעת הרצ רבינו משה בר מיימון וזכרנו לצרכה. אבל הרצ רבינו משה בר נחמן וזכרנו לצרכה פסק כסוגיא דהתם דלא תיפוך דרבי יוסי אמר בעד פני אסור עד שינא ונקטינן כותיה: ירושלמי^(ה) קבע זמן למשתה בנו ואמר קונם יין שאני טועם עד שיהא משתה בני כמי שזמנו קבוע או מאחר שיכול לדחמו כמי שאין זמנו קבוע ולא אפשרטא **ו**לחומרא: **במתני'** **עד** הקין **עד שיהא הקין עד שיתחילו העם להכניס בכללותם**. קין זמן לקיטת פירות תאנים וקרי ליה קין לפי שקולצין אותן ציד וקמני דכיון דלמר עד הקין או עד שיהא עד שיתחילו העם להכניס בכללות ולא יותר לפי שאין זמנן קבוע: **עד שיקפלו המקצועות**. הסבינים שהם מיוחדים לחמין התאנים כשעושים מהן עיגולין נקראין מקצועות והכי אשכחן דקרי קרא לסביני מקצועות דכתיב (ישעיה מד) **יעשהו צמקצועות ואף העיגולין עגמן נקראים כן על שמן: גמ' כלנלס של חאנים**. שלפי שהן נקלצות ציד לקיטתן קרויה קין. ולא כלכלה של ענבים משום דלא מקלצן צידא אלא על ידי סבין וההיא חמיה מקריא: **ענבים כי מירדרן מקלצן צידא**. כשיבשו עוקלי הענבים אף הם נקלצין ציד מקרי: מותרות

זו על זו ותרויהו שיעצור ויקפילו משמע בצוק הקין: **גמ'** **ולא כלנלס של ענבים**. משמע אף על פי שהצביר הוי סמוך לאלתר לקין לא אמרינן שזה נתכוון לכלכלה של ענבים אלא ודאי אינו אסור אלא עד תאנים: **ענבים צללו חאנים**. ואסור עד כלכלה של ענבים: **ענבים לא מקלצו ציד אלא בסבין ולא דמו כלל לתאנים הלכך לא הוו צללו תאנים: ענבים נמי כי מירדרן**. כשמתבצלין יפה יפה שנושרין ענבים מן האשכול מקלצו נמי צידא כתאנים הלכך הוו צללו תאנים: **א** **סנא הוקפלו רוצ המקצועות**. אותן תאנים שנשתיירו בשדות ובאילנות: מותרות

אינו אסור אלא עד שיגיע דכל הני אין זמנן קבוע כמה נמשכין ומפרש בחר הכי כל שידוע זמן משיכתו ואמר עד שיהא עד שינא קאמר כי (אין) זמן הייחוד קטנה אבל דבר שאין זמן הייחוד קטנה אפי' אמר עד שיהא אין בדעתו להכניס עצמו באיסור זמן שאין ידוע לו כמה ימשך ועד שיגיע קאמר: עד הקיין עד שיהא קיין. גם קין אין זמנו

בנשנה והאי דלא קאמר בקציר וזכיר ומסיק עד שיהא אינו אסור אלא עד שיגיע הוי כאלו תנא עד שיהא דהכי משמע ליטנא בציזה לשון שאמר אינו אסור אלא עד שיגיע: עד שיתחילו העם להבנים בבבלבאות. לא שיקלו ערלי אלא עד שיקלצו הרבה ומכניסין בכללות: עד שיכפילו המקצועות. היינו סבינין שנקפלגין ונענשין לתוך קמיהם כגון מער ולאחר שעבר הקין מקפלגין אותן ונענשין לתוך הקתא ומלניעין אותן לשנה הצאה וע"ש כך נקראין התאנים אחר שדרסום בעיגול קציעות ויש מפרשים מקצועות היינו מחללאות שמינשין עליהם התאנים בשדה ולאחר שמכניסין התאנים מקפלגין המחללאות לשמרים: הבל לפי בוקום נדרי. ואם רוצ מנאות המקום שעורים עד קציר שעורים ועוד קאמר אם היה צבר ואם היה צבקעם גם צוה הוילך אחר מקום נדרי: גמ' למיטרא דר"ם סבר לא מעייל איניש נפשיה לסקיקא. כדפרשינן במתני' דנבא פליגי: בי שיש לו שתי בתי בנות. משה היא בקדושין צפרים האומר (דף סד:) כגון שנשא שתי נשים זו אחר זו והיה לו בנות משתימן וכולן קטנות ובידו לקדשן: ואיני יודע. לא נצרכי כוונתי: כולן אסורות. אף אלמנעות שנכתות דמעיל איניש נפשיה לסקיקא ורבי יוסי סבר שאין דעתו אלא דבר המוניר שאין להסתפק: והתניא. שהחליפו משתמתי ומתני' דקדושין דוקא: ולא כלכלה של ענבים. לקיטתן לא מוקיר קין לשון קין משמע דבר הנלקט צד: ורבן שבעון בן גבליאל סבר ענבים גמי כי מירדרן מיקצצן בידא. כשהם מנושלין עומדין לירדות ממיוצון כמו הרודה חלות דבש: לישראל אחרניא מירדרן. נתיבשו המורות טומם ליקץ דמתן בשנת חבילי קם ומבילי ורדין:

קונם יין פרק שמיני נדרים

לספיקא דכיון דאיכא לספוקי אי משמע עד שינא או עד שיגיע ודאי דכלילא ספיקא הרהר בדעתו כשעת הנדר דהיינו עד שיגיע: **ורבי יוסי אומר עד שינא**. דסבר מעייל איניש נפשיה לסקיקא דאיכא לספוקי שנא עד שינא קאמר: **גמ'** **א** **(למימרא דרבי מאיר וכו' כדפרשינן: שפי יוסי צנוס**.

משתי נשים שנשא זו אחר זו וכל אחת ילדה שתי צנות: **כולן אסורות חוץ וכו' דרבי רבי מאיר**. דקסבר רבי מאיר מעייל איניש לסקפיקא דלא אידהר הארום בשעת קידושין דלא לימי לידי קלקול והואיל דלא ידעינן הי מייניהו קידש כולן אסורות: **חוץ מן הקטנה שצקטנטום**. דלדברי הכל לית לה שם גדולה: **רבי יוסי אומר כולן מוסרום וכו'**. דקסבר לא מעייל איניש נפשיה לסקפיקא: **מוחלפת השיטה**. כלומר אפיין מתניתין דנדרים ואיתא לרבי מאיר מעייל איניש כו' (ב): **והסניא**. בניחותא דמוחלפת: **זה הכלל כל שזמנו קבוע**. כגון רגלים: **עד שינא**. דקסבר מעייל איניש נפשיה לסקפיקא: **במתני'** **אמר קונם שאני טועם יין עד א** **הצביר**. של ענבים: **עד המסיק**. לקיטה של וזמים: **וכל שאין זמנו קבוע**. כגון קציר וזכיר דזמנין הוו צמרפיי חמנין הוו צאפלי: **עד הקין**. עד שעת לקיטת תאנים או שאמר עד שיהא הקין שניהם משמע דאינו אסור אלא עד שיתחילו העם להכניס תאנים בכללות וזהו בתחילת הקין: **אמר עד שיעצור הקין אסור עד שיופלו המקצועות**. עד שמכפילין הסבינים שקלצו צהן התאנים ומלניעין אותן כמו מקפלין את הכלים (שבת דף קיג.). ענין אחר שיקפלו ^(ה) עד שחורץ אותן בקופין ועושין אותן שיטטי"ש כמו ליטרא קציעות. ולשון יכפילו על שם שמיניחין

אינו אסור אלא עד שיגיע דכל הני אין זמנן קבוע כמה נמשכין ומפרש בחר הכי כל שידוע זמן משיכתו ואמר עד שיהא עד שינא קאמר כי (אין) זמן הייחוד קטנה אבל דבר שאין זמן הייחוד קטנה אפי' אמר עד שיהא אין בדעתו להכניס עצמו באיסור זמן שאין ידוע לו כמה ימשך ועד שיגיע קאמר: עד הקיין עד שיהא קיין. גם קין אין זמנו בנשנה והאי דלא קאמר בקציר וזכיר ומסיק עד שיהא אלתא דוקא קמי דקציר וזכיר ומסיק זמן משיכתן ידוע כמו פסק ולי אמר עד שיהא עד שיעבור קאמר אבל קין אין לקיטת תאנים כאלת ואין קצב לזמן הקין: ודבר שאין זמנו קבוע. פי' אם תלה נדרי כלתו פלוני למקום פלוני או עד מלחמת פלוני שאין ידוע כמה יהיה באתו מקום וכמה תמשך המלחמה הילכך לא תתבון לומר כל זמן היות המלחמה ולא נראה הלי פירושא כי הדבר ידוע שלפעמים ימי הקציר ימי הקציר וימי הנציר מועטין ופעמים מרובין לפי צרכה השנים ועוד דמשמע דזה הכלל קאי אדברים השניים בנשנה והאי דלא קאמר בקציר וזכיר ומסיק עד שיהא אינו אסור אלא עד שיגיע הוי כאלו תנא עד שיהא דהכי משמע ליטנא בציזה לשון שאמר אינו אסור אלא עד שיגיע: עד שיתחילו העם להבנים בבבלבאות. לא שיקלו ערלי אלא עד שיקלצו הרבה ומכניסין בכללות: עד שיכפילו המקצועות. היינו סבינין שנקפלגין ונענשין לתוך קמיהם כגון מער ולאחר שעבר הקין מקפלגין אותן ונענשין לתוך הקתא ומלניעין אותן לשנה הצאה וע"ש כך נקראין התאנים אחר שדרסום בעיגול קציעות ויש מפרשים מקצועות היינו מחללאות שמינשין עליהם התאנים בשדה ולאחר שמכניסין התאנים מקפלגין המחללאות לשמרים: הבל לפי בוקום נדרי. ואם רוצ מנאות המקום שעורים עד קציר שעורים ועוד קאמר אם היה צבר ואם היה צבקעם גם צוה הוילך אחר מקום נדרי: גמ' למיטרא דר"ם סבר לא מעייל איניש נפשיה לסקיקא. כדפרשינן במתני' דנבא פליגי: בי שיש לו שתי בתי בנות. משה היא בקדושין צפרים האומר (דף סד:) כגון שנשא שתי נשים זו אחר זו והיה לו בנות משתימן וכולן קטנות ובידו לקדשן: ואיני יודע. לא נצרכי כוונתי: כולן אסורות. אף אלמנעות שנכתות דמעיל איניש נפשיה לסקיקא ורבי יוסי סבר שאין דעתו אלא דבר המוניר שאין להסתפק: והתניא. שהחליפו משתמתי ומתני' דקדושין דוקא: ולא כלכלה של ענבים. לקיטתן לא מוקיר קין לשון קין משמע דבר הנלקט צד: ורבן שבעון בן גבליאל סבר ענבים גמי כי מירדרן מיקצצן בידא. כשהם מנושלין עומדין לירדות ממיוצון כמו הרודה חלות דבש: לישראל אחרניא מירדרן. נתיבשו המורות טומם ליקץ דמתן בשנת חבילי קם ומבילי ורדין:

מוסף רש"י

כגון פסח ויו"ע למעוטי קין וקציר וזכיר, דאם אמר עד פני או אפילו עד שיהא, אינו אסור אלא עד שיגיע, דכיון דאין משך זמן קבוע, שזה ממחר כללות קיילו וקצירו וזה ממחר, לא תמסין זה אלא לתחילתו, משיתחילו העם לקציר (דדושין טו). אינו אסור אלא עד שיגיע. אפילו בעד שיהא אינו אסור אלא עד שיגיע, וזהו שמסין לה זה הבבלי כל שזמנו קבוע. ר"ל כמה הוא נמשך כל שאמר עד שיהא אסור עד שינא וכל שאין זמנו קבוע, ר"ל כגון קין וקציר וזכיר ומסיק שאין זמנם שזה ואיכא חרפי ואפלי, וכן פעמים רוצ מנאות נמשך הרבה, אפילו אמר עד שיהא אינו אסור אלא עד שיגיע (מאירי בשםו).

מסורת הש"ם

א) [לעיל יט:]. ב) קידושין נא: סד: א) [מוספתא פ"ד ע"ש היטב קידושין סד:]. ד) [בקדושין סד: איתא פני וכן איתא במוספתא דמילתין פ"ד]. ה) [פ"י ה"רין על ריש מתני' תמלא בעי"א]. ו) [שיך לעמוד הקודם]. ז) [שיך לעמוד הבא]. ח) [פ"ח ה"ג].

הגהות הב"ח

א) גמ' כולן אסורות חרץ מן הקטנה שבקטנות דבריר ר' מאיר ר' יוסי אומר ככ"ל: ב) רש"י ד"ה מוחלפת וכו' לר' מאיר מעייל איניש וכו' ולר' יוסי לא מעייל איניש כו' הס"ד: א) ד"ה אמר קונם שאני טועם חטים ורשעורים עד הצביר של ענבים: ד) ד"ה אמר עד וכו' ענין אחר שיקפלו עד שתחרין התאנים בקציעות ועושין אותן שיטטי"ש כמו ליטרא קציעות ולשון יקפילו על שם שמיניחין אותן זו על זו ותרווייהו יכפילו ויקפילו שיעצור הקרין משמע בצוק הקין כל"ל:

גליון הש"ם

בחר"ן ירושלמי קבע וכו' ולהוציא. ענין צהרין לקמן דף סב ע"ג ד"ה מחלוקת:

לעזי רש"י

שיטתו ש"ש. מחרוזות.

פירוש הרא"ש

לספיקא. ודבר המוניר לקרות פני הפסח קאמר והיינו עד שיגיע: ור' יוסי סבר מעייל איניש נפשיה לאסר בכל מה שיוכל להסתפק: עד הקציר ב'. אינו אסור אלא עד שיגיע: אינו שאמר עד שיהא [כו'] קבוע זמנו משיכתו ואמר עד שיהא אלתא אינו אסור עד שיהא ואין זמנו קבוע תפסין ליה: קיין. על שם שקולטים התאנים. עד שם תאנים נקרא קין על שם שנקלטה ביד.

קצוב הלכך בכל ענין עד שיתחיל קאמר והרצ רבי אליעזר ממין דקדק מדקתני גבי קין עד הקין עד שיהא זגבי קציר וזכיר ומסיק לא קמי עד שיהא אלתא דוקא קמי דקציר וזכיר ומסיק זמן משיכתן ידוע כמו פסק ולי אמר עד שיהא עד שיעבור קאמר אבל קין אין לקיטת תאנים כאלת ואין קצב לזמן הקין: ודבר שאין זמנו קבוע. פי' אם תלה נדרי כלתו פלוני למקום פלוני או עד מלחמת פלוני שאין ידוע כמה יהיה באתו מקום וכמה תמשך המלחמה הילכך לא תתבון לומר כל זמן היות המלחמה ולא נראה הלי פירושא כי הדבר ידוע שלפעמים ימי הקציר ימי הקציר וימי הנציר מועטין ופעמים מרובין לפי צרכה השנים ועוד דמשמע דזה הכלל קאי אדברים השניים בנשנה והאי דלא קאמר בקציר וזכיר ומסיק עד שיהא אינו אסור אלא עד שיגיע הוי כאלו תנא עד שיהא דהכי משמע ליטנא בציזה לשון שאמר אינו אסור אלא עד שיגיע: עד שיתחילו העם להבנים בבבלבאות. לא שיקלו ערלי אלא עד שיקלצו הרבה ומכניסין בכללות: עד שיכפילו המקצועות. היינו סבינין שנקפלגין ונענשין לתוך קמיהם כגון מער ולאחר שעבר הקין מקפלגין אותן ונענשין לתוך הקתא ומלניעין אותן לשנה הצאה וע"ש כך נקראין התאנים אחר שדרסום בעיגול קציעות ויש מפרשים מקצועות היינו מחללאות שמינשין עליהם התאנים בשדה ולאחר שמכניסין התאנים מקפלגין המחללאות לשמרים: הבל לפי בוקום נדרי. ואם רוצ מנאות המקום שעורים עד קציר שעורים ועוד קאמר אם היה צבר ואם היה צבקעם גם צוה הוילך אחר מקום נדרי: גמ' למיטרא דר"ם סבר לא מעייל איניש נפשיה לסקיקא. כדפרשינן במתני' דנבא פליגי: בי שיש לו שתי בתי בנות. משה היא בקדושין צפרים האומר (דף סד:) כגון שנשא שתי נשים זו אחר זו והיה לו בנות משתימן וכולן קטנות ובידו לקדשן: ואיני יודע. לא נצרכי כוונתי: כולן אסורות. אף אלמנעות שנכתות דמעיל איניש נפשיה לסקיקא ורבי יוסי סבר שאין דעתו אלא דבר המוניר שאין להסתפק: והתניא. שהחליפו משתמתי ומתני' דקדושין דוקא: ולא כלכלה של ענבים. לקיטתן לא מוקיר קין לשון קין משמע דבר הנלקט צד: ורבן שבעון בן גבליאל סבר ענבים גמי כי מירדרן מיקצצן בידא. כשהם מנושלין עומדין לירדות ממיוצון כמו הרודה חלות דבש: לישראל אחרניא מירדרן. נתיבשו המורות טומם ליקץ דמתן בשנת חבילי קם ומבילי ורדין:

קצוב הלכך בכל ענין עד שיתחיל קאמר והרצ רבי אליעזר ממין דקדק מדקתני גבי קין עד הקין עד שיהא זגבי קציר וזכיר ומסיק לא קמי עד שיהא אלתא דוקא קמי דקציר וזכיר ומסיק זמן משיכתן ידוע כמו פסק ולי אמר עד שיהא עד שיעבור קאמר אבל קין אין לקיטת תאנים כאלת ואין קצב לזמן הקין: ודבר שאין זמנו קבוע. פי' אם תלה נדרי כלתו פלוני למקום פלוני או עד מלחמת פלוני שאין ידוע כמה יהיה באתו מקום וכמה תמשך המלחמה הילכך לא תתבון לומר כל זמן היות המלחמה ולא נראה הלי פירושא כי הדבר ידוע שלפעמים ימי הקציר ימי הקציר וימי הנציר מועטין ופעמים מרובין לפי צרכה השנים ועוד דמשמע דזה הכלל קאי אדברים השניים בנשנה והאי דלא קאמר בקציר וזכיר ומסיק עד שיהא אינו אסור אלא עד שיגיע הוי כאלו תנא עד שיהא דהכי משמע ליטנא בציזה לשון שאמר אינו אסור אלא עד שיגיע: עד שיתחילו העם להבנים בבבלבאות. לא שיקלו ערלי אלא עד שיקלצו הרבה ומכניסין בכללות: עד שיכפילו המקצועות. היינו סבינין שנקפלגין ונענשין לתוך קמיהם כגון מער ולאחר שעבר הקין מקפלגין אותן ונענשין לתוך הקתא ומלניעין אותן לשנה הצאה וע"ש כך נקראין התאנים אחר שדרסום בעיגול קציעות ויש מפרשים מקצועות היינו מחללאות שמינשין עליהם התאנים בשדה ולאחר שמכניסין התאנים מקפלגין המחללאות לשמרים: הבל לפי בוקום נדרי. ואם רוצ מנאות המקום שעורים עד קציר שעורים ועוד קאמר אם היה צבר ואם היה צבקעם גם צוה הוילך אחר מקום נדרי: גמ' למיטרא דר"ם סבר לא מעייל איניש נפשיה לסקיקא. כדפרשינן במתני' דנבא פליגי: בי שיש לו שתי בתי בנות. משה היא בקדושין צפרים האומר (דף סד:) כגון שנשא שתי נשים זו אחר זו והיה לו בנות משתימן וכולן קטנות ובידו לקדשן: ואיני יודע. לא נצרכי כוונתי: כולן אסורות. אף אלמנעות שנכתות דמעיל איניש נפשיה לסקיקא ורבי יוסי סבר שאין דעתו אלא דבר המוניר שאין להסתפק: והתניא. שהחליפו משתמתי ומתני' דקדושין דוקא: ולא כלכלה של ענבים. לקיטתן לא מוקיר קין לשון קין משמע דבר הנלקט צד: ורבן שבעון בן גבליאל סבר ענבים גמי כי מירדרן מיקצצן בידא. כשהם מנושלין עומדין לירדות ממיוצון כמו הרודה חלות דבש: לישראל אחרניא מירדרן. נתיבשו המורות טומם ליקץ דמתן בשנת חבילי קם ומבילי ורדין: